

problemer, og det, vi burde have en interesse i, og som også erhvervsministeren burde have en interesse i, var at fastsætte nogle rammer for det lokale selvstyre, som gjorde, at man ikke kom ud i sådan nogle groteske situationer, som man her ser ud til at komme ud i med de beslutninger, Århus Byråd muligvis træffer i eftermiddag.

Det synes jeg erhvervsministeren burde forholde sig til som erhvervslivets minister frem for blot at forsøge at skubbe ansvaret fra sig.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Hvis det pågældende selskab havde været inde under den lov, som vi har behandlet her i Folketinget, så er jeg da helt enig. Så kunne man forholde sig til det og sige, det var meningen med den lov, vi vedtog dengang. Det er klart.

Men det er netop ikke omfattet. Det er en erhvervsdrivende fond ligesom så mange andre erhvervsdrivende fonde, og den er ikke omfattet af vores lov, som vi refererede til før, eller kommunalfuldmagten. Det er den lov, som jeg med fuld ret kan blive stillet til ansvar for, det er klart, men fonden er slet ikke omfattet af den lov, og det er derfor, jeg ikke kan gøre andet end at sige, at nu må vi se, om der er noget aftaleretligt i det. Jeg er ked af at sige, at det ikke er mit bord, men sådan er det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1057

3) Til arbejdsministeren af:

Pia Christmas-Møller (KF):

»Hvornår har ministeren tænkt sig at leve op til det tilsagn, ministeren gav spørgeren i spørgertiden onsdag den 15. november 1995 om at give AF på Bornholm besked på at stoppe den urimelige praksis med at afholde dobbeltmøder, fordi repræsentanter for de LO-tilknyttede a-kasser ikke vil være i stue med repræsentanter for Kristelig A-kasse?«

Pia Christmas-Møller (KF):

Onsdag den 15. november 1995 stillede jeg arbejdsministeren et yderst principielt spørgsmål, på baggrund af at arbejdsformidlingen på Bornholm var gået med til at afholde to fuldstændig ens informationsmøder, fordi LO-forbundenes a-kasser nægter at være i stue med Kristelig A-kasse. Jeg syntes, det var fuldstæn-

dig uacceptabelt, at en offentlig skattefinansieret institution på den måde lod sig bruge i et udemokratisk felttog vendt imod Kristelig A-kasse.

Ministeren svarede mig på givne foranledning, at hun ville skride ind over for arbejdsformidlingen på Bornholm, så det troede jeg faktisk ville ske med det samme. Men endnu den 15. januar i år fik jeg oplysninger om, at intet var sket, og at man fortsætter den fuldstændig uacceptable praksis på Bornholm.

Jeg vil gerne høre, hvornår ministeren vil levere løftets indhold.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne understrege, at jeg finder, det er af helt afgørende betydning, at samarbejdet mellem den ledige, arbejdsformidlingen og den lediges arbejdsløshedskasse fungerer bedst muligt, og at vi ikke skal komme i den situation, at én samarbejdspartner udelukkes fra dette samarbejde. Jeg er faktisk enig med spørgeren i, at vi skal undgå dobbeltmøder, fordi nogle a-kasser ikke kan være i stue med andre a-kasser. Og som jeg redegjorde for det i spørgertiden i november måned, så viste en undersøgelse, at problemet med dobbeltmøder faktisk kun eksisterede ét sted, nemlig på Bornholm.

Det er aftalt nu mellem AF og Kristelig A-kasse den 24. november 1995, at særaftalen om mødeafholdelser opsiges. Det har ikke kunnet nå at få virkning til de møder, der var planlagt fra december måned 1995.

Der er imidlertid som udløber af opsigelsen af særaftalen taget initiativ til et møde med de berørte parter med henblik på at klargøre, at der i fremtiden ikke længere vil blive afholdt møder, som er dobbeltmøder, men det er min opfattelse, det er regeringens opfattelse, at et offentligt system, som AF jo er, et neutralt system, som AF jo er, ikke kan hverken direkte eller indirekte agere som aktører i forhold til nogle organisationer, som ikke bryder sig om at være i stue med hinanden, men jeg har altså taget initiativer, og aftalen er opsagt.

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg vil gerne vide, hvornår arbejdsministeren tog det initiativ, for som sagt endnu den 15. januar blev jeg orienteret om, at hverken den konstituerede chef eller den nye chef var blevet kontaktet af Arbejdsministeriet vedrørende denne sag.

Jeg vil gerne vide, hvornår ministeren egentlig tog initiativet, og om det er rimeligt, at der